

Child Abuse in Sport European Statistics

Fișa 1 Prevalența abuzului asupra copiilor

Contextul și obiectivele proiectului

În ultimii ani s-a remarcat o atenție fără precedent asupra fenomenului de abuz asupra copiilor în sport. Răspunsurile strategice sunt critice și trebuie să fie bazate pe dovezi solide privind amploarea și natura acestor abuzuri. Proiectul „Abuzul asupra copiilor în sport – Statistici europene” (CASES) este conceput pentru a sprijini acest demers. Proiectul s-a bazat pe un parteneriat ce a cuprins universități, instituții de cercetare și organizații sportive.

În cadrul proiectului s-a realizat un studiu pe un eșantion provenit din cele 6 țări europene (Austria, Belgia – Bruxelles–Valonia, Belgia–Flandra, Germania, Marea Britanie, România și Spania). Scopul studiului a fost să dezvolte perspective strategice de prevenire a abuzului și violenței asupra copiilor în sport precum; și elaborarea unor resurse pentru organizațiile din sectorul sportului pentru a sprijini proteja bunăstarea copiilor. Acest lucru s-a realizat prin colectarea de dovezi solide din punct de vedere științific cu privire la amploarea, dinamica și constelațiile abuzului asupra copiilor în sport și în afara sportului.

Cercetarea s-a adresat adulților (vârsta 18-30 ani) care au practicat sportul organizat

înainte de 18 ani. Eșantionul respondenților a fost de 10.302 de persoane.

Cercetarea s-a realizat online.

Cercetarea a urmărit colectarea de date despre următoarele categorii de abuzuri:

- **Abuz psihologic:** acte non-fizice care pot aduce prejudicii sănătății psihologice sau dezvoltării psihice sau sociale a unui tânăr, de ex. comportamente umilitoare, amenințătoare sau izolante.
- **Abuz fizic:** acte fizice care pot duce la vătămări, de ex. lovirea, lovirea cu picioarele, scuturarea sau forțarea sportivilor să consume droguri sau să se joace atunci când sunt răniți.
- **Abuz sexual:** un continuum de comportamente sexuale nedorite sau forțate împărțite în două categorii: cu sau fără contact corporal (de exemplu, forme verbale, non-verbale, fizice sau online de hărțuire sexuală până la contact sexual violent).
- **Neglijare:** ignorarea/nesatisfacerea nevoilor fizice sau psihologice de bază ale copilului, de ex. neasigurarea condițiilor pentru practicarea sportului în siguranță, riscând sănătatea copiilor prin neacordarea supravegherii sau a tratamentului medical necesar.

Găsiți toate fișele aici: <https://sites.edgehill.ac.uk/cpss/projects/child-abuse-in-sport-european-statistics-cases>

Fișa 1 – Prevalența abuzului

Fișa 2 – Prevalența abuzului: Gen și Participarea la sport

Fișa 3 - Prevalența abuzului: Făptuitori și Locație

Fișa 4 – Prevalența abuzului psihologic

Fișa 5 – Recomandări generale

scanați

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Edge Hill
University

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

UNIVERSITÄT
KLINIKUM
ULM

University
of Antwerp

UVIC

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

universität
wien

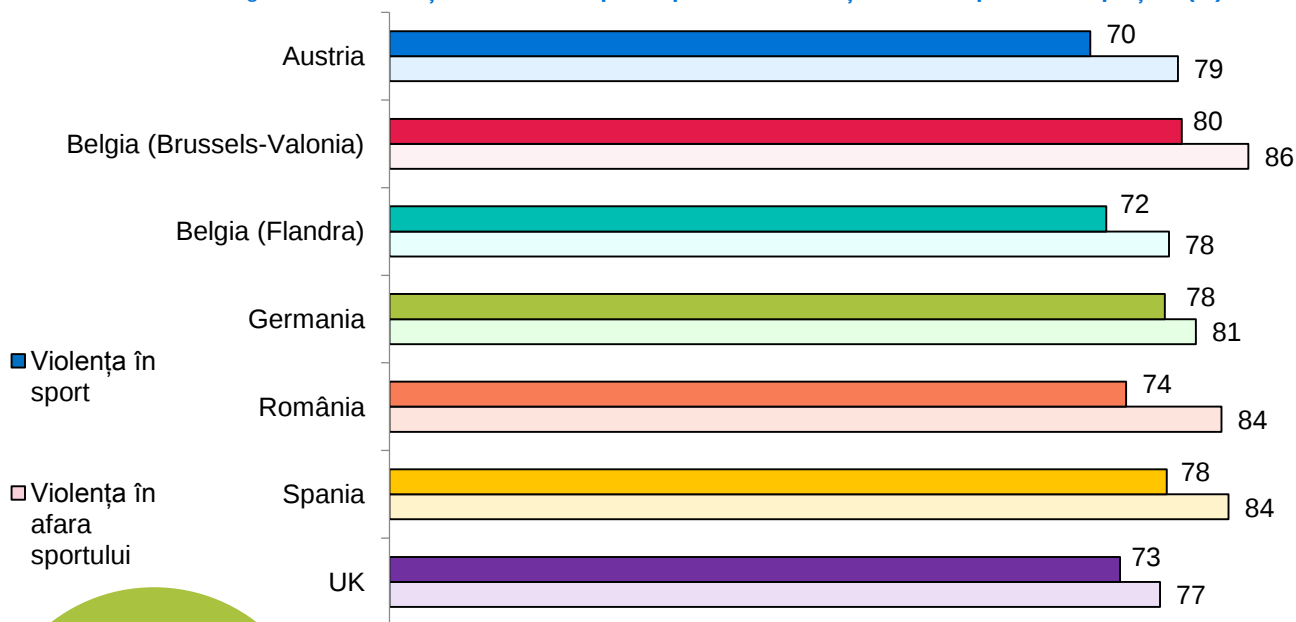
Rezultate:

Datele arată că 3 din 4 respondenți, la nivelul esantionului de studiu au raportat cel puțin o experiență de abuz în sport înainte de vârsta de 18 ani.

Prevalența abuzului asupra copiilor în sport este în general similară în toate țările intrate în studiu, cea mai mică înregistrându-se în Austria (70%) și cea mai mare Belgia-Valonia (80 %).

Prevalența generală a abuzului asupra copiilor, după țară

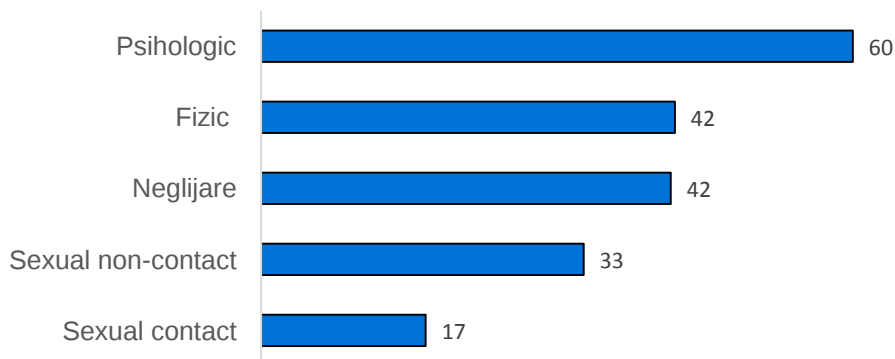
Figura 1: Prevalența abuzului asupra copiilor în cadrul și în afara sportului după țară (%)

Prevalența diferitelor forme de abuz în sport din România

În România, sub aspectul categoriilor, s-a constatat că abuzul psihologic a fost de departe cel mai frecvent (60%), urmat de abuzul fizic (42%), neglijare (42%) și abuzul sexual fără contact cu 35 %. Cel mai puțin frecvent tip de abuz asupra copiilor a fost abuzul sexual cu contact (17 %).

Figura 2: Prevalența categoriilor de abuz asupra copiilor în cadrul sportului în România (%)

Child Abuse in Sport European Statistics

Fișa 2

Prevalența abuzului asupra copiilor după gen și nivelul de participare în sport

Abuzul asupra copiilor în funcție de gen

La nivelul întregului esantion, 79% dintre bărbați și 71% dintre femei au raportat cel puțin o experiență de orice tip de abuz în copilărie. În toate țările, cu excepția Austriei, bărbații aveau o mai mare probabilitate să sufere o formă de abuz în copilărie decât femeile. Intervalul pentru femei a variat de la 65% în Belgia Flandra la 75% în Belgia Bruxelles-Valonia, Germania și Spania.

Pentru bărbați, experiența abuzului în copilărie a variat de la 72%, în Austria la 84% în Belgia Bruxelles-Valonia.

În general, indiferent de sex, 75% dintre toți respondenții au suferit cel puțin un tip de abuz în copilărie.

Figura 1: Prevalența abuzului asupra copiilor în cadrul sportului după gen și țară (%)

Găsiți toate fișele [aici](https://sites.edgehill.ac.uk/cpss/projects/child-abuse-in-sport-european-statistics-cases): <https://sites.edgehill.ac.uk/cpss/projects/child-abuse-in-sport-european-statistics-cases>

Fișa 1 – Prevalența abuzului

Fișa 2 – Prevalența abuzului: Gen și Participarea la sport

Fișa 3 – Prevalența abuzului: Făptuitori, context și locație

Fișa 4 – Prevalența abuzului psihologic

Fișa 5 – Recomandări generale

scanați

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Edge Hill
University

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

UVIC
UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

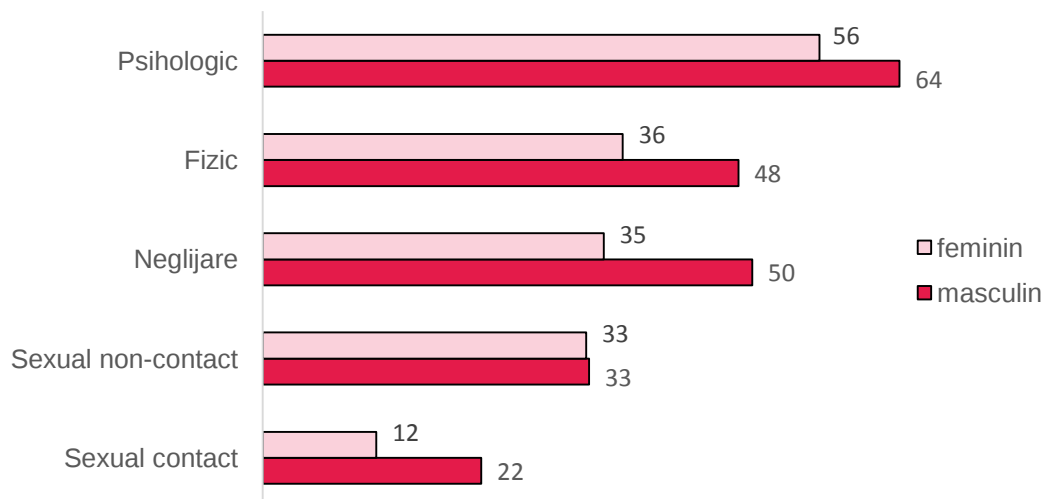

În România, dintre toate tipurile de abuz, abuzul psihologic este cel mai frecvent tip, în cadrul sportului, atât pentru bărbați (64 %), cât și pentru femei (56%). Pe de altă parte, abuzul sexual cu contact este cel mai puțin frecvent tip pentru ambele sexe.

În general, prevalența fiecărui tip de abuz asupra copiilor în sport este semnificativ mai mare pentru bărbați decât pentru femei.

Prevalența
abuzului
asupra
copiilor după
gen în
România

Figura 2: Prevalența abuzului asupra copiilor în cadrul sportului după gen și categorie, România (%)

Prevalența abuzurilor este cea mai scăzută la respondenții care au practicat sportul recreațional (67%) și cea mai mare la cei care au concurat în sportul internațional (88 %), iar aceasta diferență se menține pentru oricare dintre tipurile de abuz.

Prevalența
abuzului
asupra
copiilor după
nivelul de
participare în
sport în
România

Figura 3: Prevalența abuzului asupra copiilor în cadrul sportului după cel mai înalt nivel de participare în sport, România (%)

Child Abuse in Sport European Statistics

Fișa 3

Prevalența abuzului asupra copiilor – făptuitori și locație în România

Genul făptuitorilor

La toate categoriile, bărbații au fost cel mai adesea identificați ca făptuitori. Femeile au fost indicate cu o frecvență mai mică, dar nu neglijabilă. Cea mai mare frecvență a făptuitorilor femei s-a identificat la abuzul sexual cu contact (27%). Cea mai mare diferență, în ceea ce privește genul făptuitorilor a fost găsită la neglijare (57% bărbați, 15% femei).

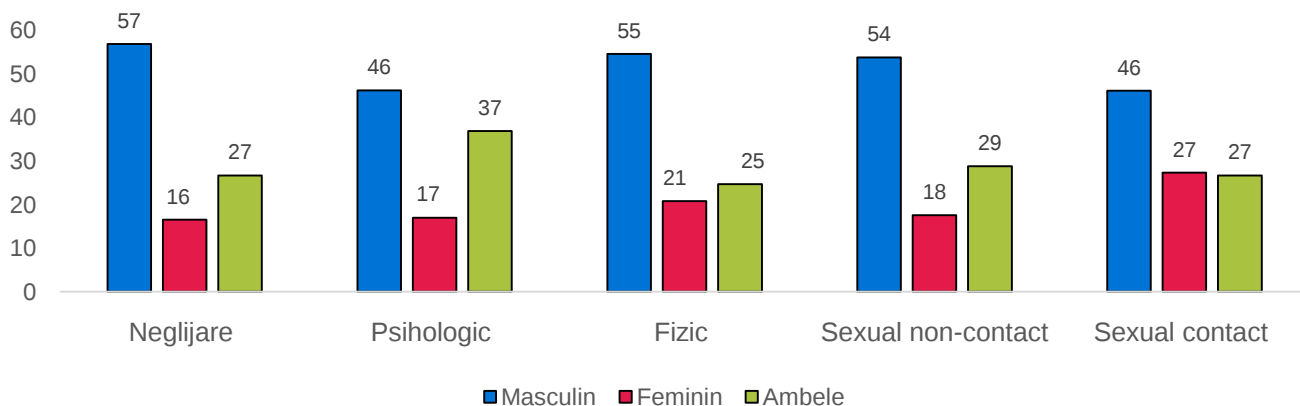
O proporție substanțială de respondenți (25% până la 37% în funcție de tip) au declarat că făptuitorii sunt atât bărbați, cât și

femei.

În ceea ce privește neglijarea, abuzul psihologic și fizic, majoritatea respondenților de gen masculin au raportat un făptuitor de gen masculin, în timp ce respondenții de gen feminin au fost împărțiți relativ egal între cele trei opțiuni privind genul făptuitorilor.

Făptuitorii pentru abuz sexual, fără și cu contact, sunt cel mai adesea bărbați, indiferent de genul victimei.

Figura 1: Genul făptuitorului(i) (%)

Găsiți toate fișele aici: <https://sites.edgehill.ac.uk/cpss/projects/child-abuse-in-sport-european-statistics-cases>

Fișa 1 – Prevalența abuzului

Fișa 2 – Prevalența abuzului: Gen și Participarea la sport

Fișa 3 – Prevalența abuzului: Făptuitori și Locație

Fișa 4 – Prevalența abuzului psihologic

Fișa 5 – Recomandări generale

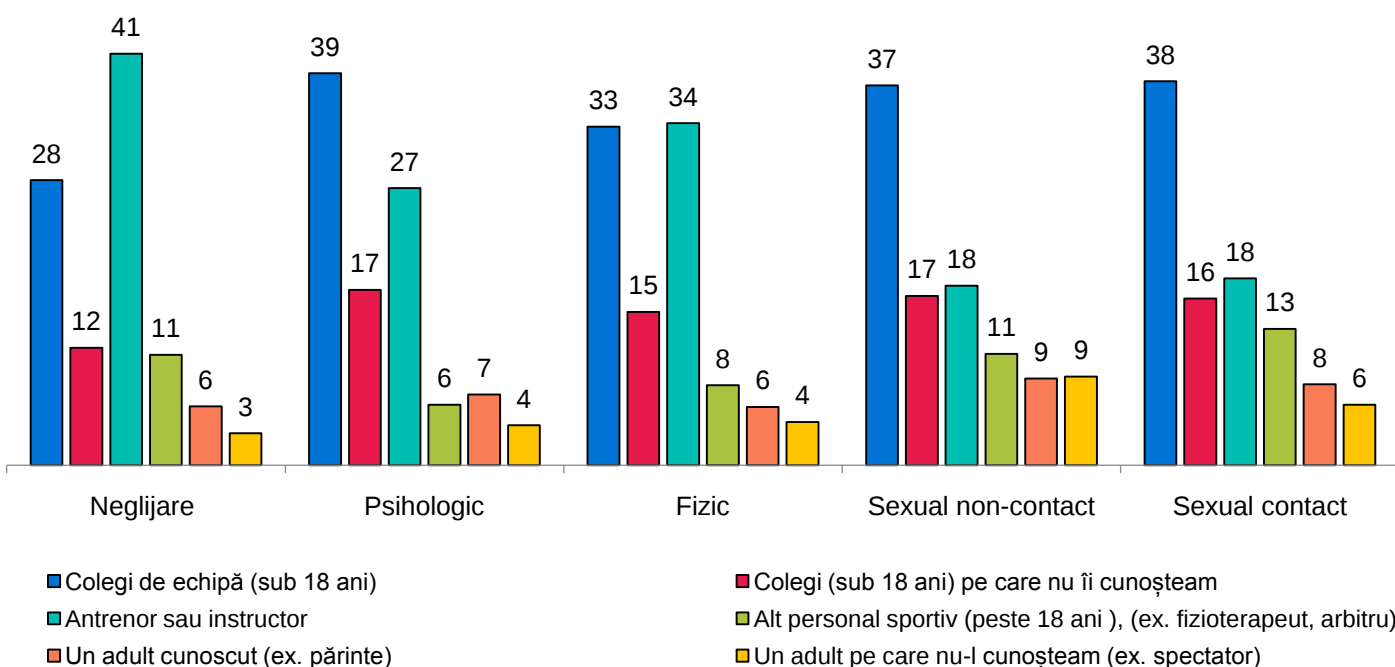
Pe ansamblul eșantionului, coechipierii sau colegii cunoscuți (sub 18 ani) au fost cei mai frecvent indicați făptuitori pentru abuz psihologic (39%), abuz sexual cu contact (38%) și abuzul sexual cu contact (37%).

Antrenorii au fost cei mai frecvent menționați ca făptuitori în cadrul neglijării (41%) și abuzului fizic (34%).

Antrenorii au fost pe al doilea loc ca prevalență pentru făptuitori în cazul abuzului psihologic (24%) și abuzul sexual (fără și cu contact corporal, 18%).

Rolul și poziția făptuitorului (făptuitori)

Figura 2: Rolul/Poziția făptuitorului (i) (%)

Referitor la contextul în care se petrec abuzurile, cluburile sportive au fost cel mai frecvent indicate (23% până la 35%) în toate cele cinci categorii de abuzuri. A fost de asemenea menționat frecvent școala/sportul extra-curricular (25%) pentru abuz psihologic, 18% pentru abuz fizic, neglijare, abuz sexual fără contact).

Baza sportivă, vestiarul și camera de tratament au fost cele mai indicate locații specifice în care copiii experimentat abuzuri.

Contextul și
locația
experienței de
abuz la copii
în sport în
România

Figura 3: Contextul experienței (%)

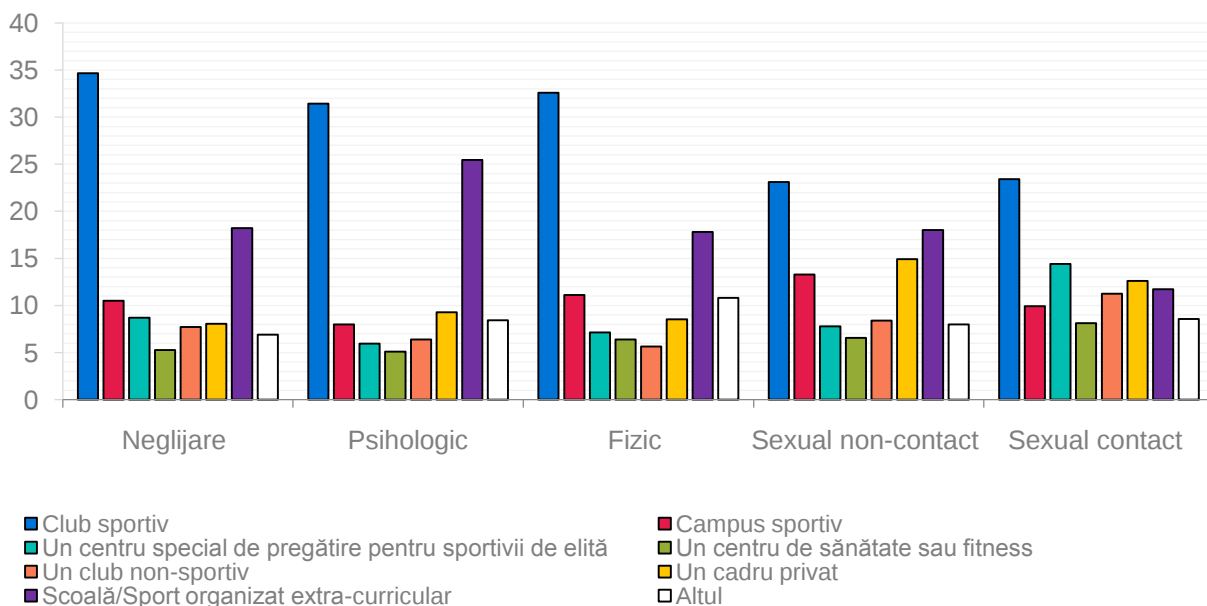
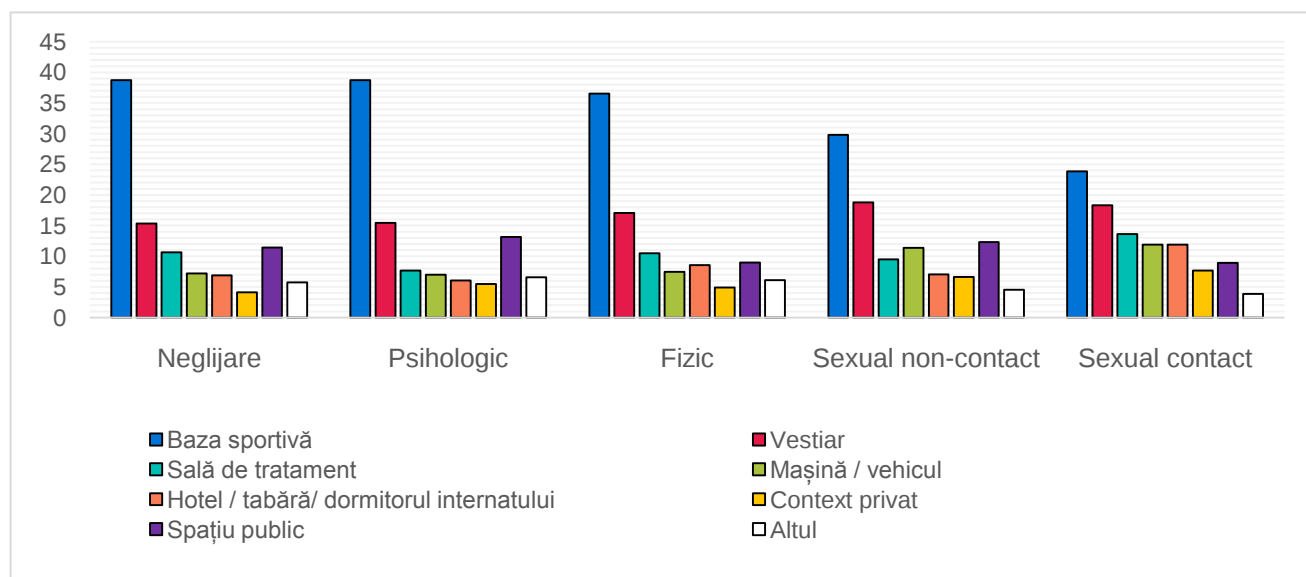

Figura 4: Locația experienței (%)

Child Abuse in Sport European Statistics

Fișa 4

Prevalența abuzului asupra copiilor - Abuzul psihologic, România

Experiențe de abuz psihologic

Considerabil mai mult de 1 din 2 respondenți (60%) au raportat o experiență de violență psihologică în cadrul sportului. Cu toate acestea, este important de reținut că aceste experiențe sau comportamente, care pot cauza prejudicii semnificative, pe termen lung, se încadrează, de asemenea, în domeniul practicilor disciplinare larg acceptate pentru copii. Adesea, ele sunt acceptate ca parte a practicilor obișnuite de „creștere a copiilor” sau de socializare a copiilor și este evident că acestea au fost în

mod obișnuit experimentate și în afara sportului.

Tabelul 1 prezintă cei 9 itemi de violență psihologică care au fost evaluați în studiu. Au fost posibile răspunsuri multiple. Peste o treime dintre respondenți au raportat că nu au fost lăudați sau au suferit umilințe. 14% au fost excluși sau amenințați că vor fi excluși, 8% au fost forțați să participe la ceremonii sau ritualuri de inițiere.

Tabel 1: Itemi care descriu abuzul psihologic, după frecvență (albastru închis = cel mai frecvent), România

Nu am fost lăudat pentru eforturile/realizările mele	36 %
Am fost umilit sau făcut să mă simt inferior	31 %
Am fost ignorat sau exclus	29 %
Am fost criticat pentru aspectul meu fizic inclusiv, greutate, „aspect”, haine, forma corpului	25 %
Am fost expus la țipete, injurii, amenințat sau alte abuzuri verbale	20 %
Am fost tratat cu țipete și amenințări pentru performanța mea sau pentru că nu am vrut să mă antrenez/să concurez/să practic	18 %
Am fost instruit sau forțat să performez la standarde nerealiste de ridicate	16 %
Am fost exclus din echipă/club/grupul meu sau am fost amenințat cu asta, din motive care nu aveau legătură cu performanța sau comportamentul meu sau din motive care nu mi-au fost explicate	14 %
Am fost instruit sau forțat să particip la ceremonii de inițiere sau alte ritualuri destinate să umilească, să degradeze	8 %

Găsiți toate fișele aici: <https://sites.edgehill.ac.uk/cpss/projects/child-abuse-in-sport-european-statistics-cases>

Fișa 1 – Prevalența abuzului

Fișa 2 – Prevalența abuzului: Gen și Participarea la sport

Fișa 3 – Prevalența abuzului: Făptuitori și Locație

Fișa 4 – Prevalența abuzului psihologic

Fișa 5 – Recomandări generale

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Edge Hill
University

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

UNIVERSITÄTS
KLINIKUM
ulm

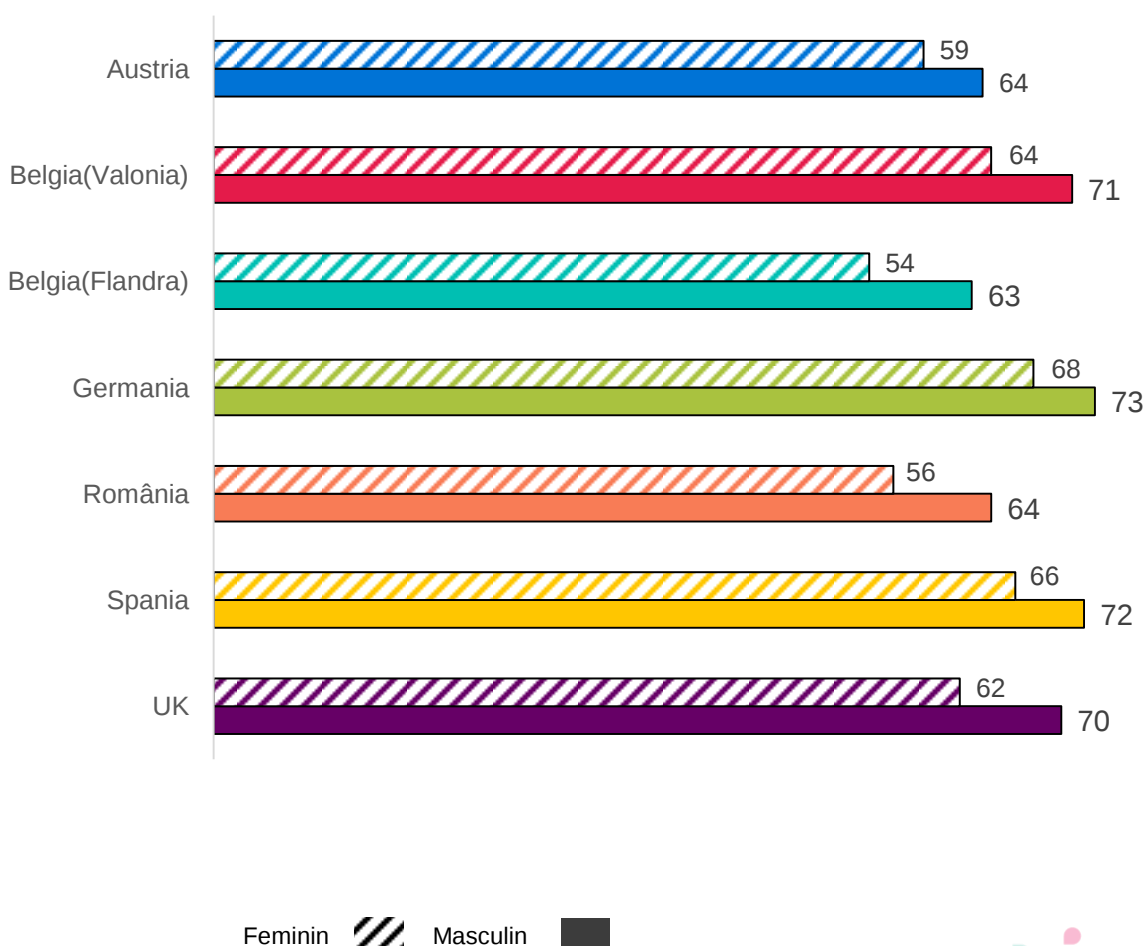
universität
wien

În cadrul sportului, 60% dintre respondenții din România au raportat cel puțin o experiență de abuz psihologic înainte de vârsta de 18 ani. Aceasta, comparativ cu 74% care au suferit abuz psihologic în afara sportului.

Prevalența abuzului psihologic în sport în România a crescut odată cu niveluri mai mari de participare la sport. Cei care practicat sportul la nivel recreațional au fost cel mai puțin probabil să fi suferit abuz psihologic (52%), în timp ce aceia care au practicat la nivel internațional au fost cei mai probabili (70%).

În cadrul sportului în România, 64% dintre bărbați și 56% dintre femei au raportat cel puțin o experiență de abuz psihologic înainte de vârsta de 18 ani. În toate țările, bărbații erau mai susceptibili să sufere de abuz psihologic în comparație cu femeile.

Figura 1: Prevalența abuzului psihologic în cadrul sportului, după gen și țară (%)

Child Abuse in Sport European Statistics

Fișa 5

Prevalența abuzului asupra copiilor - Recomandări

Recomandări

Concluziile proiectului CASES pot fi acum folosite de organizațiile sportive pentru a-și fundamenta și dezvolta în continuare măsurile de protejare a copiilor de răul în sport. Oferim câteva recomandări pe baza acestor constatări, recunoscând că distanța pe care unele țări au parcurs-o pentru

protecția copiilor în sport poate face aceste recomandări mai mult sau mai puțin relevante.

Mai jos sunt prezentate 18 recomandări din patru categorii pentru a ghida protecția copilului în sport.

A

Departamentele guvernamentale sau ministerele responsabile cu sportul ar trebui :

1. Să se asigure că politicile și strategiile generale privind protecția includ și se aplică sportului..
2. Să încorporeze cercetarea sistematică, longitudinală privind prevalența abuzului asupra copiilor în sport, în strategiile și planurile naționale de acțiune pentru sport.
3. Să furnizeze un organism sau o agenție independentă în care cei afectați de abuz în sport să își poată raporta experiențele și să primească ajutor și sprijin.
4. Să se asigure că agențiile sau federațiile naționale sunt sprijinite și dotate cu resurse adecvate pentru a introduce și/sau a crește eforturile de sensibilizare și prevenire a violenței interpersonale în sport.
5. Să se asigure că eforturile de prevenire se extind la nivel local (de exemplu, cluburile sportive voluntare) și nu se limitează la federațiile sportive „umbrelă”.

Găsiți toate fișele aici: <https://sites.edgehill.ac.uk/cpss/projects/child-abuse-in-sport-european-statistics-cases>

Fișa1 – Prevalența abuzului

Fișa 2 – Prevalența abuzului: Gen și Participarea la sport

Fișa 3 – Prevalența abuzului: Făptuitori și Locație

Fișa 4 – Prevalența abuzului psihologic

Fișa 5 – Recomandări generale

scanați

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Edge Hill
University

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

University
of Antwerp

UVIC
UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

universität
wien

B

Organismele internaționale, naționale și federale ar trebui :

6. Să recunoască toate formele abuz asupra copiilor în sport.
7. Să introducă măsuri pentru prevenirea abuzului asupra copiilor în sport și să se asigure că drepturile copiilor sunt încorporate în toate nivelurile structurilor organizaționale din sport.
8. Să se asigure că politica strategică este bazată pe dovezi privind ratele de prevalență a abuzului asupra copiilor.
9. Să evalueze și să îmbunătățească eficacitatea măsurilor de prevenire prin evaluarea longitudinală a abuzului asupra copiilor în sport.

C

Strategiile de prevenire ar trebui:

10. Să includă pregătire obligatorie pentru toate categoriile de abuz asupra copiilor, inclusiv abuzul între colegi, pentru cei cu responsabilitate pentru copii în sport.
11. Să stabilească puncte de contact independente și specifice sportului pentru sprijin, consiliere, reclamații și rapoarte (de exemplu, o linie de asistență).
12. Să recunoască rolul important pe care personalul sportiv îl are în recunoașterea abuzului asupra copiilor, primirea și gestionarea divulgărilor și sprijinul de care au nevoie pentru a-și îndeplini aceste roluri în siguranță și eficient.
13. Să abordeze abuzul asupra copiilor la toate nivelurile sportive (de la sportul de recreațional la sportul de competiție și de elită) și să fie sensibil la potențialul de risc crescut în sportul competitiv.

D

Formarea și educația ar trebui :

14. Să transmită că abuzul asupra copiilor poate apărea sub diferite forme și că unele forme (de exemplu, abuzul între colegi, abuzul psihologic sunt mai răspândite decât altele.
15. Să transmită că riscul de abuz asupra copiilor ar putea crește pe măsură ce copilul trece dincolo de sportul recreațional.
16. Să recunoască faptul că abuzul asupra copiilor este o problemă semnificativă atât pentru bărbați, cât și pentru femei și că băieții și bărbații pot fi deosebit de subreprezențați în rapoartele oficiale.
17. Să recunoască faptul că copiii care participă la sport pot să fi experimentat abuz în alte contexte și că adulții din sport pot fi puncte de contact importante pentru sprijinirea copiilor.
18. Să recunoască faptul că abuzul în sport nu se oprește la vârsta de 18 ani.